

24 UR
MOLITVE
IN POSTA ZA
DOMOVINO

EDINOST

SREČA

SPRAVA

23.-24. JUNIJ 2016

25 LET SLOVENSKE DRŽAVE

PRIŽAVI SE V MOLITVENO VERIGO NA WWW.NASADOMOVINA.SI

24 ur molitve in posta za domovino ob 25- letnici slovenske države,
23. junij 2016 od 18.00 do 24. junija 2016 do 18.00 ure

EDINOST, SREČA SPRAVA

KAZALO

I. Spremna beseda predsednika Slovenske škofovske konference msgr. Andreja Glavana	3
II. Molitev in post za domovino 2016 pod geslom EDINOST, SREČA, SPRAVA	4
III. Molitvena ura	20
IV. Molitev za domovino ob 25 – letnici slovenske države	31
V. Posvetitev Mariji	32

Knjižico so pripravili člani Iniciativne skupine za molitev in post za domovino. Gradivo za devetdnevniko je pripravil Primož Krečič, molitveno uro pa Bogdan Vidmar. Odgovarja Primož Krečič v imenu Iniciativne skupine za molitev in post za domovino. Ljubljana, maj 2016.

Več besedil s tovrstno tematiko najdete na spletni strani www.nasadamovina.si.

I. Spremna beseda predsednika Slovenske škofovske konference msgr. Andreja Glavana

Iniciativna skupina molitve in posta si že vrsto let prizadeva, da bi z molitvijo in postom pri Bogu izprosila pomoč in blagoslov naši domovini in njenim ljudem. Skupina vsako leto pripravlja molitveno devetdnevniko pred dnevom državnosti ter 24-urno molitev in post neposredno pred samim praznikom. Tako bo tudi letos, ko obhajamo 25. obletnico naše državnosti. Molivci bodo Devetdnevniko molili od 16. do 24. junija, zadnji dan pa jo bodo zaključili s 24-urno molitvijo in postom ter s slovesno mašo za domovino v ljubljanski stolnici. V ta namen so pripravili tudi posebno knjižico z molitvami za vsak dan.

Vesel sem takšnih in podobnih pobud za molitev in post v dobro naše domovine. Z zadovoljstvom ugotavljam, da je pri nas veliko molitvenih skupin in da ljudje veliko molijo za domovino. To me navdaja z radostjo in tolažbo, da nas Bog tudi zaradi molitve toliko ljudi ne bo pustil samih v naših stiskah in preizkušnjah. Vesel sem tudi zato, ker je molitev vedno znamenje žive in močne vere. Papež Frančišek je v svoji encikliki Luč vere zapisal, da luč vere vernim »ne dopusti, da bi pozabili na trpljenje sveta ... Vera ni luč, ki prežene vsako našo temo, ampak je svetilka, ki vodi naše korake ponoči, in to zadostuje za pot ...« Misel konča z znamenitimi besedami: »Ne pustimo si ukrasti upanja« (LV št. 57). To želim tudi sam.

V encikliki Veselje evangelija pa je papež Frančišek zapisal: »Sanjam o 'misijonarski izbiri', to je misijonskem zagonu, ki je zmožen preoblikovati vse« (VE št. 27). Ljudje, ki molijo za druge in za svojo domovino, so »Cerkev z odprtimi vrati«, so »Očetova hiša, v kateri je prostor za vsakega z njegovim težavnim življenjem« (VE št. 47).

Geslo letošnje molitvene pobude je Edinost, sreča, sprava. Besedila in molitve, ki so v brošuri, vabijo k odpuščanju in zadoščevanju, da bi se Slovenci spravili med seboj in z bližnjimi, znotraj naroda in med narodi, da bi se kristjani zedinili med seboj. Da bi kot posamezniki, kot narod, kot Cerkev in kot civilizacija znali rasti iz svojih korenin in sobivali z drugimi ljudmi, kulturami in različnimi nazori. Da bi drug drugega bogatili in skupaj iskali pot do sreče in veselja. Da bi začeli pri sebi in si prizadevali za osebno spreobrnjenje in s tem postali tudi bolj občutljivi za druge in za dogodke okoli nas. Želim, da bi vsi s hvaležnostjo gledali na 25 let naše države in skupaj gradili njeno in našo srečno prihodnost!

Naj nam pomaga Bog in naša nebeška mati Marija!

V Novem mestu, 9. maja 2016

Škof Andrej Glavan,

predsednik Slovenske škofovske konference

II. Molitev in post za domovino ob 25 – letnici slovenske države pod geslom »EDINOST, SREČA, SPRAVA«

III. Gradivo za devetdnevnicu pred dnevom državnosti v času
od 16. in 24. junijem 2016.

1. dan: Luč na poti – četrtek, 16. junij 2016
2. dan: Občutljivi za druge in odprti za različnosti – petek, 17. junij 2016
3. dan: Sprava z našimi brati – sobota, 18. junij 2016
4. dan: Sprava s stvarstvom, narodi in kulturami – nedelja, 19. junij 2016
5. dan: Edinost, skupni temelj povezave – ponedeljek, 20. junij 2016
6. dan: Krščanske skupnosti v službi edinosti – torek, 21. junij 2016
7. dan: Prošnja za odpuščanje – sreda, 22. junij 2016
8. dan: Sreča je v srečanju – četrtek, 23. junij 2016
9. dan: Prinašajmo nebesa tistim, ki živijo v peklu – petek, 24. junij 2016

1. dan – četrtek 16. junij 2016:

Luč na poti

Uvod

Bog nas je postavil v ta prostor in čas, v naše družine. Srkali smo modrost prednikov, v zibelko nam je bila podarjena domača slovenska beseda, bili smo obdarjeni z duhovnim zakladom našega naroda. Prejeli smo svetlobe in sence slovenskih korenin: odprtost, čut za bližnjega in pomoč, pa tudi raznovrstne oblike nevoščljivosti, razdeljosti in zamer.

Zgodovinska izkušnja v domovini je bila skupna in obenem različna. Predniki so namreč živeli pod različnimi tujimi državami in črpali duha njihovih kultur: Avstrije, Italije, Madžarske in Jugoslavije. Delavna in pogosto vase zazrta duša je ostala zvesta svojim narodnim in duhovnim koreninam ter jih prenašala v nove rodove, s tem pa tudi rane, zlasti težko sprejemanje drugačnosti in ideološko delitev, ki je zaznamovala več kot eno stoletje in jo danes spretno izkoriščajo v politiki, ekonomiji ter drugod. Tranzicija še traja in je marsikdaj moreča, ker ji ni videti konca. Toda prišlo bo do preobrata, ko bodo postavljeni drugačni temelji za naše sobivanje. Pri tem se bo spremenilo še kaj drugega, kot se to dogaja v državah zahodne Evrope.

Kristjani verujemo, da je naše osebno in skupno življenje v Božjih rokah. Prejemamo veliko milosti in blagoslova, da se moremo polno uresničiti v danih okoliščinah in uporabiti bogastvo prejšnjih rodov. Povabljeni smo k spreobrnjenju sebe in družbe na temelju ljubezni in upanja. Jezus je prinesel na svet luč. Iz vsake teme je mogoče videti Njegovo svetlobo, ki rešuje. Še več, kdor vanj veruje, prinaša to luč drugim in razsvetljuje okolje. Naš »temni moderni vek« potrebuje svetlobo, upanje in življenje. Majhni plameni luči bodo pomagali izgubljenim sinovom in hčeram, da se bodo srečali s seboj in se vrnili domov. Tu bodo naši sprejetost in varnost, spet se bodo posvetili svojemu delu in poklicanosti. Ljubezen je potrpežljiva in dejavno čaka vsakega, da se odpre v nov odnos življenja in podarjanja. Tudi če kdo nasprotuje daru, še vedno ljubi in mu je naklonjena. To je Jezusov pogled na ljudi. Njegovo usmiljenje je zmagovito. Luč sveti v temi, zato ji moramo odpreti svojo dušo in dušo našega ljudstva.

Prošnje

Jezus, ti si luč našega življenja. Želimo si tvoje svetlobe in te prosimo, da prisluhneš našim prošnjam.

- Blagoslavljalj naše krščanske skupnosti, da bodo postale svetilnik upanja in življenja v družbi.
- Prosimo te za državne voditelje, da bi skupno življenje gradili in urejali na stvarnih obljubah in možnostih.
- Opogumi ljudi, ki delajo v medijih obveščanja, da bodo posredovali več dobrih in spodbudnih novic.
- Prosimo te za nas in naše bližnje, da bi v pogovorih budili upanje in v težavah iskali rešitve.
- Pomagaj nam sprejemati izkušnje in zgled starejših ljudi, ki so polno uresničili svoje življenje.

Jezus, luč tvoje ljubezni nikoli ne zaide, ker si od smrti vstal v novo življenje. Hodi po naših poteh in razsvetluj življenje, ker živiš in nas ljubiš vekomaj. Amen.

2. dan – petek 17. junij 2016:

Občutljivi za druge in odprti za različnosti

Uvod

Ljudje smo veseli, ko nas imajo drugi radi in so pozorni na naše darove in kreposti. Njihova prisotnost nas spodbuja k odprtosti in izmenjavi darov. Nasprotje tega je greh, ki deli in ruši. Bolezen nastopi v telesu, ko se nekaj pokvari in je porušeno ravnovesje. Ko se ljudje skregajo, prekinejo medsebojne stike in začnejo živeti oddaljeno ali celo sovražno. Se pogosteje zavzamejo držo ravnodušnosti, ostanejo sami, brez stikov, kot da drugih ni.

V središču teh drž sta sebičnost in brezbriznost. Sebičnost postavlja v ospredje

jaz ljudi, vse mora biti po njihovo in v njihovi službi: imetje, oblast, užitki. Sebičnost se razbohoti tudi v skupinah in narodih, ki se postavljajo nad druge in jih izkoriščajo. Ob sebičnosti raste brezbriznost, zaprtost pred ljudmi in njihovimi stiskami. Papež Francišek pogosto govori o brezbriznosti med ljudmi in narodi. Kljub tolikim možnostim povezovanja se širi puščava brezbriznosti. Ta nas lahko hitro zajame, da ne vidimo ljudi v težavah, da se nas ne dotakne trpljenje beguncev, osamljenih, bolnikov. Mnogi se umaknejo, obrnejo pogled stran in nočejo o tem razmišljati. Iz brezbriznosti se rodi trdosrčnost, ko dopustimo, da drugi trpijo, samo da imamo mi svoj mir.

Toda življenje želi, da smo drug ob drugem in povezujemo naše poti. Pomembno je, da druge spoštujemo in jih sprejemamo kot nam enake v dostojanstvu, da so dar za naše življenje. Toda dogaja se, da jih odvrnemo, ker so druge kulture, barve, vere. V nekaterih krogih sicer zelo poudarjajo sprejemanje drugačnosti, toda isti ljudje zavračajo otroke, ki niso bili spočeti v načrtovanem času, in se izogibajo bolnikov, ker bi morali skrbeti zanje.

Življenje je večje od nasprotij in drugačnosti, saj je drugačnost prostor za darovanje in ljubezen. Hudi duh deluje po delitvi in poudarjanju nasprotij, Sveti Duh pa odkriva povezave. Lahko bi govorili o velikonočni možnosti sobivanja in življenja, ki se rojeva po Kristusovi žrtvi na križu. Ljubezen, ki je šla skozi smrt, povezuje, odpušča in sprejema. Sklanja se v bolečine in stiske drugih ter jih zdravi. V Jezusovi prisotnosti se negativne okoliščine spremenijo v dar, iz nasprotnikov se rodijo prijatelji. Razvije se dialog, ki vodi k iskanju skupne resnice.

Prošnje

Jezus, podaril si nam svoje življenje, da bi živeli kot novi ljudje v odprtih medsebojnih odnosih. Prisluhni našim prošnjam.

- Prosimo te za Cerkev, da bi znala prisluhniti ljudem današnjega časa in jih voditi k tvoji resnici.
- Navdihuj politike in odgovorne v družbi, da ne bi razpihovali nasprotij, ampak gradili mostove med kulturami, idejnimi razlikami in civilizacijami.
- Daj, da bomo v medsebojnih odnosih občutljivejši za rane in težave ljudi, ki so žalostni in trpijo.
- Pomagaj naših mladim, da bodo iskali rešitve za težka vprašanja današnjega časa in ne bodo zapadli v brezbriznost.

- Spodbudi ljudi dobre volje, da bomo z vso odgovornostjo iskali to, kar nas povezuje in je temelj za dialog na vseh ravneh.

Jezus, ti si kot dobri pastir ljubil in povezoval razkropljene ovce, daj da te bomo posnemali v naših odnosih in skupnostih, da boš z nami živel v občestvu z Očetom in Svetim Duhom. Amen.

3. dan – sobota 18. junij 2016:

Sprava z našimi brati

Uvod

V življenju smo skupaj na poti in poklicani smo k vzpostavljanju povezave ter edinosti. Toda v medsebojnih odnosih prihaja do razprtij, grehov in ločitev. Zato je potrebna sprava in obuditev odnosov. Sprava je velika milost, Božji dar, pa tudi velik napor, zato se je mnogi izogibajo. Vendar želja po njej je globoko zasidrana v naši notranjosti, da brez nje ne moremo živeti. Seveda je tudi veliko namigov in skušnjav, ki vodijo stran od nje. Greh nas oddalji od ljudi, sprava pa nas spet približa, da stopimo na pot, si odpustimo in začnemo z novim, naklonjenim odnosom.

Sveti Pavel pravi, da ko smo bili še sovražniki Boga, nas je on v Kristusu spravil s seboj (Rim 5,10). Ni se Bog spremenil, ampak smo se mi spremenili v Kristusu in sedaj smo poklicani, da to spravo širimo med ljudmi in v stvarstvo. Sprava, ki se je začela pri krstu, se nadaljuje in krepi v skupnosti Cerkve. Spravljeni ljudje živijo novo, odprto življenje, ne nasedajo nasilju in posedovanju, v ospredje postavljajo Kristusov dar življenja, preveva jih globok mir ter veselje.

Gospod nas neprestano vabi, da bi vse v nas preželi z Duhom njegove sprave, brez katerega ni mogoče napredovati na poti z Njim. Zato moramo znova in znova zajemati pri studencu odpuščanja in sprave, ki živi v njegovi Cerkvi. Sprava ni zgolj neka zunanja dobrohotnost, ki vzpostavi mir in je vse pozabljeno. Prav tako ni diplomacija ali politika, ampak osvoboditev za resnico. Delitve so sad greha in vodijo v razbitost ter mnogovrstnost, resnica pa je globlja in povezuje. Cerkev, ki je njena varuhinja, mora postati zakrament sprave in življenja. Naše duhovno

življenje je sprava v resnici, da ob vesti in Božji besedi razločujemo med dobrim in slabim ter gradimo skupnost odpuščanja.

Pri tem se moremo podpirati z bratskim opominjanjem, ki je vse drugo kot opravljanje in obsojanje. Kot bratje in sestre moremo rasti v medsebojnih odnosih, se spoštovati, bogatiti in iskati resnico. Tako postane opominjanje služba ljubezni do tistega, ki je v nevarnosti ali je naredil krivico. Tudi sami smo grešniki. Sprava je tako ustvarjalna in prinaša upanje v naše odnose in sobivanja. Vedno je mogoče iti naprej in narediti nov korak k bližnjim in Bogu.

Prošnje

Gospod Jezus, na svet si prišel, da bi vzpostavil spravo med Bogom in padlim človeštvom. Odprl si pot v življenje, zato prisluhni našim prošnjam.

- Prosimo te za Cerkev, da bi živela kot živo in dejavno znamenje sprave ter odpuščanja med posamezniki in v družbi.
- Razsvetli državne voditelje in tiste, ki oblikujejo javno mnenje, da bi spoznali veličino sprave in si prizadevali zanjo.
- Vlij nam moči za iskrenost in vztrajnost, da bi se vsak dan spravili z Očetom in svojimi brati.
- Pomiri rane preteklosti, da bi se sprte strani naroda spravile med seboj in si odpustile.
- Poživljaj raziskovalce, da bodo odkrivali zgodovinsko resnico, nam pa daj Svetega Duha, da jo bomo pogumno sprejeli.
- Podeli večno blaženost tistim možem in ženam, ki so si prizadevali za mir in spravo na lokalni in narodni ravni.

Jezus, sprejmi te prošnje za spravo in odpuščanje, blagoslavljalj vse, ki si zanjo iskreno prizadevajo, in nam pomagaj, da bi vedno bolj postali skupnost z Očetom in Svetim Duhom. Amen.

4. dan – nedelja 19. junij 2016:

Sprava s stvarstvom, narodi in kulturami

Uvod

Sprava je globok in temeljit proces, ki se od Boga in posameznikov širi med narode, kulture in v vse stvarstvo. Gospod nas kliče, da bi bili služabniki in orodje sprave za svet. Zgodovina govori o številnih konfliktih med narodi in državami. Nekateri so znali prerasti vojne in so rešili konflikte po mirni poti, drugod sta se nasilje in sovražstvo še povečala. Prejšnje stoletje je rodilo dve svetovni vojni in hude mednarodne spore, v tem stoletju pa se odpirajo novi, ki so povezani z različnostjo ver in kultur, čeprav je v njihovem temelju ekonomska in politična korist. Kljub temu še vedno ostaja želja po sodelovanju, odpravljanju sporov in odpuščanju. Tudi kulture in religije se morejo med seboj bogatiti in sodelovati pri gradnji ljudem naklonjenega sveta. Ljudje potujejo v druge dežele, spoznavajo njihove kulture in s tem bogatijo utrip svojih krajev.

Pomembno je, da Cerkev uresničuje svoje poslanstvo sprave med narodi in kulturami, da je oznanjevalka miru, sloge ter odpuščanja. Ne sme se pustiti zapeljati v zahteve določenih ideologij in ne iskati svojih sebičnih koristih ter privilegijev. Bolj ko Cerkev živi v službi sprave in odpuščanja, bolj povezovalno deluje v družbi. Zato je pomembna njena vloga pri oblikovanju in spreminjanju družbe ter stvarstva.

Bog je zaupal ljudem zemljo, da bi jo obdelovali in ohranjali (1 Mz 2,15). Stvarstvo je neskončno svetišče in človek je njegov duhovnik, ki vodi vse k skladnosti in redu. Vendar tudi podjetja, skupnosti in velike korporacije izkoriščajo stvarstvo za svoj dobiček in so nasilne do njega. Onesnažujejo ga z odpadki, včasih tudi nevarnimi. Papež Frančišek je zapisal, da v teh razmerah sestra zemlja ječi, njeno ječanje se pridružuje ječanju zapuščenih po svetu in njihova tožba zahteva od nas drugačno ravnanje. Zato smo povabljeni, da postanemo orodje sprave z zemljo in stvarstvom, da bo svet postal tak, kot si ga je Bog zamislil. Pozoren in spravljen odnos do ljudi bo gradil tudi večjo občutljivost do narave. S tem se bo večalo vesoljno bratstvo in povezava med narodi ter kulturami. Ne moremo biti bitja ljubezni, če pri tem izključimo svet in vesolje. Sprava s stvarstvom, narodi in kulturami je posebno poslanstvo kristjanov v današnjem času.

Prošnje

Gospod Jezus, ti si Beseda, po kateri je vse ustvarjeno. Prisluhni našim prošnjam, ko te prosimo za spravo med narodi, kulturami in z naravo.

- Postavi si nas v ta čas in nam podari to okolje, daj nam moči, da bomo odprti za dialog z ljudmi različnih kultur in prepričanj.
- Prosimo te za vse, ki so v družbi odgovorni za varovanje narave, da bi svoje delo vestno opravljali in opozorili vse, ki onesnažujejo okolje.
- Prosimo te, vlij nam Duha svobode in pozornosti, da bomo spoštovali druge kulture sveta in se z njimi bogatili.
- Prosimo te za dar sprave med narodi in državami, da bi iskali, kar nas povezuje, in pozdravili zgodovinske rane, ki še vedno skelijo.
- Naj tvoja Cerkev postane zakrament sprave v svetu, da bo pomirila konflikte in ohranila dialog med narodi.

Jezus, hvala ti, ker si prisluhnil našim prošnjam, pomagaj nam delovati v službi sprave, ki si jo vzpostavil s svojo smrtjo na križu in nam jo deliš v Svetem Duhu zdaj in vekomaj. Amen.

5. dan – ponedeljek 20. junij 2016:

Edinost, skupni temelj povezave

Uvod

Vse v življenju kliče po odnosih, le v povezavi z drugimi moremo razviti svoje talente, čutiti podporo in zavarovanost. Dokler se ne odpremo, ostajamo sami, zaprti in žalostni. V odnosih pa se bogatimo in podarjamo. Najmočnejše vezi in edinost se vzpostavljajo v družinah, ki so naravno okolje za celovito rast vsakega človeka. Če je družina močan in trden temelj, potem je mogoče graditi tudi druge odnose in skupnosti.

Temelj povezave in edinosti moremo najti že v nas samih, ker smo ustvarjeni po podobi Božje Trojice, torej v odnosu ljubezni. V duhovnem življenju razvijamo ta dar, da smo osebe v odnosu z ljudmi in z Bogom. Bog je postal človek, da bi se spustil v globine naših nepovezanosti. V Jezusu Kristusu nam prihaja naproti

in nas osvobaja od vseh sebičnih zaprtosti in neodločnega čakanja. V njem sta se povezala božja in človeška narava ter se svobodno odprla v povezovanje človeštva. Jezus je kot nosilni tram, ki drži vse odnose. V njegovi veliki noči je začetek edinosti, ki povezuje ljudi v edinosti poklicanosti in življenja. Brez njega ni skupne točke, ki bi vse povezovala. Cerkev nadaljuje postavljanje te povezave v vsakem človeku in skupnosti. Zato se moramo otresti sebičnosti in sprejeti pot osebne rasti v božji in človeški ljubezni. Kristus je živeča edinstvo, ki povezuje različne svobode in poglede. V njegovem Duhu moremo gledati na ljudi kot na brate ter odkriti v njih drugi steber, v katerem je vse povezano.

Ločitev je zmota, ker ne odgovarja stvarnosti. Nismo ustvarjeni za enostranskost in solidarnje, tudi ne za užaljene odmike. Hudobni duh deluje tako, da ruši edinstvo, povečuje pa delitve in posameznost. Pri tem mu pomaga potrošniška miselnost, ki napihuje sebične užitke in zadovoljitve, tudi na račun trdnih odnosov in sprave. Zato je Jezus pred smrtjo tako goreče molil za edinstvo njegovih učencev in vsega človeštva (Jn 17,1). Kjer je njegov Duh, tam so odnosi trdni in spravljeni, tudi velike težave in nasprotja se morejo povezati in pomiriti.

Edinstvo je velika skrb, želja in izziv današnjega človeštva. Po drugi strani pa je še vedno velika neznanca v naši domovini, kjer hudobni duh z velikim uspehom kaže na delitve in hudobijo ideoloških nasprotnikov. Zato edinstvo ni nekaj sentimentalnega, ampak tista moč, ki prihaja iz bistva in je odločilna za razvoj skupnega dobrega. Težko je presekat brezbržnost in krivice, vendar se moramo v veri okleniti Kristusove žrtve in živeti njegovo službo sprave. Čeprav ta dejanja ne najdejo vedno opravičila v človeški logiki, so resnična in blagoslovljena, ker delajo za ljudi in ustvarjajo skupnost, v katero smo poklicani.

Prošnje

Gospod Jezus, pri zadnji večerji si se obrnil k Očetu in ga prosil za edinstvo med svojimi učenci. Prisluhni tudi našim željam, ko te prosimo.

- Jezus, poživljaj svojo Cerkev, da se bo trudila za edinstvo in povezovanje, da jo bodo v tej vlogi prepoznali ljudje današnjega časa.
- Navdihuj voditelje ljudstva in ustvarjalce javnega mnenja, da bodo iskali in poudarjali tisto, kar nas povezuje.
- Podpiraj moške in žene, ki se trudijo za edinstvo med družinami in skupnostmi po naših krajih in mestih.
- Zbližaj krščanske skupnosti, da bodo spoznale, da si ti temelj resnične edinstvo, in pričevale za tvojo ljubezen, ki povezuje.

- Naj se v našem ljudstvu prebudijo preroki edinosti in odpuščanja, ki bodo iskali skupne vrednote in odpravljali delitve.
- Podeli večni mir bratom, ki so si prizadevali za mirno sožitje in sodelovanje v naših skupnostih in državi.

Jezus, na svet si prišel, da bi odpravil različna nasilja in lažne povezave. Pokazal si nam pot pristne edinosti in odpuščanja. Spremljaj nas pri tem poslanstvu in nas podpiraj zdaj in vekomaj. Amen.

6. dan – torek 21. junij 2016:

Krščanske skupnosti v službi edinstvo

Uvod

Jezus Kristus je prišel na svet, da bi spraval človeštvo z Bogom in med seboj. Sam je želel občutiti človeško krhkost, nemoč in greh ter jo vključiti v brezmejno Božjo ljubezen. Zato je tudi poslanstvo Cerkve v povezovanju sveta in ljudi. Cerkev je poklicana k edinosti in spravi, vse drugo je odmik od njenega poslanstva, izdaja in polom. Kristjani smo poklicani k povezovanju in pomoči tudi za ceno naporov in žrtve. Vedno bolj povezane in zedinjene krščanske skupnosti so zgled in motor širšega povezovanja v družbi in domovini. Dialog med krščanskimi skupnostmi je vse bolj očiten in dejaven. To smo pokazali pri obrambi človeškega življenja in promoviranju dostojanstva. Tudi pri molitvi in postu za domovino se vsako leto zberejo predstavniki katoličanov, pravoslavnih, evangeličanov, pridružijo se nam tudi muslimani. Skupaj se pogovarjamo o velikih obvezah in vrednotah, ki zahtevajo skupno življenje v naši domovini.

Rimski škof Frančišek in moskovski patriarh Kiril sta se srečala na Kubi in svetu posredovala novo spodbudo za edinstvo med kristjani in vsemi ljudmi dobre volje. Poudarila sta, da želita združiti moči in prizadevanja za preseganje zgodovinskih razhajanj ter skupaj odgovoriti na izzive sedanjega sveta. Še posebej sta dvignila glas za pomoč preganjanim kristjanom in zaustavitev vojn, ki divjajo na Bližnjem vzhodu in v Afriki. Prav tako sta prosila mednarodno skupnost, da združi vse napore za prenehanje terorizma. Povabila sta k medverskemu dialogu, saj razlike

v verovanju ne bi smele preprečiti mirnega in skladnega sobivanja. Nobenega slabega dejanja ni mogoče storiti v imenu Boga, ki ni Bog nereda in sovraštva, ampak Bog miru (1 Kor 14,33).

Truditi se moramo za versko svobodo in odpravljati omejevanje pravic vernih, ki se lahko prelevi v diskriminacijo in vir nemirov. Kristjani tudi ne smemo biti ravnodušni do migrantov in beguncev, pomagati jim moramo v njihovih stiskah, prav tako pa se zavzeti za vse, ki trpijo in so brez zavetja. Posebno pozornost potrebujejo naše družine in zdravo odraščanje otrok. Cerkve in velike religije bi se morale združiti v skrbi za zdravo življenje in trdne družine. Uporabiti bi morali vse moči in sposobnosti, da bi uresničili načrt Stvarnika z nami in z njegovim stvarstvom. Edinost in sodelovanje med Cerkvami ter religijami povezujeta svet in ga delata bolj človeškega in odprtega za življenje.

Prošnje

Gospod Jezus, ob svojem odhodu si svetu podaril dar svoje velikonočne žrtve, ki deluje po Cerkvi in povezuje ljudi različnih narodov ter kultur. Toda v tokovih zgodovine ti nismo bili vedno zvesti, šli smo po svojih poteh in ti celo nasprotovali. Zdaj se vračamo k tebi in te prosimo, da blagosloviš naša skupna prizadevanja.

- Jezus, prosimo te za papeža Franciška in voditelje krščanskih Cerkva, da bi delovali v vedno večji edinosti.
- Prosimo te za državnike, učitelje in mislece, da bi začutili moč in pomen tvoje ljubezni pri ustvarjanju boljšega sveta.
- Naj bodo naše skupnosti zedinjene v tvojem Svetem Duhu in naj pričujejo, da smo sinovi in hčere istega nebeškega Očeta.
- Daj našim otrokom in mladim milost, da bi doživeli, da so ljubljene v svojih družinah in domačem okolju Cerkve.
- Naj cerkvene skupnosti gradijo edinost med našimi ljudmi, da bi dajali prednost temu, kar je skupno in nas povezuje.
- Daj, da si bomo kristjani povsod prizadevali za edinost, odpuščanje in spravo.

Gospod Jezus, ko rastejo nasprotja v svetu, nas ti vabiš k edinosti in nas povezuješ. Pomagaj nam, da bomo skupaj reševali zahtevna vprašanja sodobnega časa in budili upanje, ker nas ljubiš in kraljuješ v Očetu in Svetem Duhu. Amen.

7. dan – sredo 22. junij 2016:

Prošnja za odpuščanje

Uvod

V medsebojnih odnosih se dopolnjujemo, bogatimo in gradimo svoje osebnosti. Včasih pa postajajo ti odnosi težki, obremenjujoči, ker ne iščemo skupnih rešitev in poti. Ovirata nas zlo in brezbržnost naših bližnjih, ki nas nočejo razumeti. Ko smo ranjeni in si ne moremo sami pomagati, se lahko odpremo Božji ljubezni, ki nam prihaja naproti s svojo bližino in odpuščanjem. Nobena stvar ni tako zdravilna kot odpuščanje, ki je ogledalo naše vere in krščanskega življenja. V njem ponovno najdemo domač, sinovski odnos z Bogom in bratsko skupnost z ljudmi. Nekdaj mrtvi odnosi zaživijo in življenje se začne z novim zamahom.

Evangelist Luka pravi, da je bil izgubljeni sin zunaj sebe in da je naredil veliko hudega. Potem je šel vase in začel razmišljati o očetu. Danes so mnogi ljudje zunaj sebe in ne želijo razmišljati o Bogu. Zato pozabljajo, kdo so, in se zapirajo v svojo žalost ter jezo. Nekateri se oprijemajo zmotnega mišljenja, da je dovolj govoriti o odpuščanju, ne pa odpustiti. Saj se vse pozabi in čas zaceli rane. Toda odpustiti ne pomeni pozabiti, kajti pozabljena rana se odpre in z njo stara bolečina. Odpuščanje tudi ni prisiljeno dejanje, ampak mora nastati iz svobodne odločitve in brez pogojev. Tako odpuščanje je nov začetek. Marsikdaj je zelo naporno, ker mora iti skozi križ, da umremo svoji sebičnosti ter povračilo in se odpremo daru drugega. V odpuščanju odkrivamo dar življenja, ki smo ga zavrnili in se je ponovno vrnil ter obudil nov odnos. V tem smislu je odpuščanje čudež, ki nas vedno znova dela ljudi in nas odpira v skupnost.

Morda se kdaj z apostolom Petrom sprašujemo, kolikokrat moramo odpustiti, toda Jezus je odločen, da je treba odpustiti vedno, znova in znova, tudi če nam drugi nočejo odpustiti ali sprejeti našega daru odpuščanja. Usmiljena in potrpežljiva ljubezen potuje od človeka do človeka in gradi nove vezi skupnosti, iz zamer in smrti se rojeva življenje in veselje. Edina meja smo torej ljudje, če nismo pripravljeni odpustiti. V očenašu prosimo, naj nam Bog odpusti grehe, ker tudi mi odpuščamo drugim.

Prošnje

Gospod Jezus, odpuščanje je velik dar tvojega usmiljenja. Prisluhni našim prošnjam, da bi bili odprti zanj.

- Jezus, spodbudi svojo Cerkev, da bo znamenje usmiljenja in odpuščanja za vsakega človeka.
- Prosimo te za voditelje slovenske družbe, da bi se odprli k iskrenemu odpuščanju in se spravili s svojimi političnimi nasprotniki.
- Razsvetli naše misli, da bomo videli vrednoto spravljenega življenja in si med seboj odpustili.
- Podari Svetega Duha tistim, ki si ne upajo odpustiti in še kuhajo stare zamere.
- Prosimo te za vse, ki nimajo poguma, da bi pristopili k sveti spovedi in se osvobodili stare krivde.

Gospod Jezus, ti si pred smrtjo odpustil svojim morilcem. Tudi nas vabiš, da te posnemamo in ti sledimo, ker nas ljubiš in si z nami zdaj in vekomaj. Amen.

8. dan – četrtek 23. junij 2016:

Sreča je v srečanju

Uvod

Sreča je pomiritev in uresničenje naših najglobljih hrepenenj ter želja. To je občutek ljubezni, v kateri čutimo sebe, Boga in ljudi okrog nas. Sreča se rodi, ko se podarimo in se nam ljudje podarijo, ko smo to, kar smo, in nas tudi drugi tako sprejemajo. Življenje je dolgočasno, če se vrtimo le okrog sebe in nimamo moči za izhod. Zato se moramo ustaviti, se sprejeti in se odpreti v darovanje.

Drugi vidik sreče je v preseganju. Če smo sprejeti in obdarjeni, nas ta ljubezen vodi čez vsakdanjo krhkost in minljivost, da nas ni strah stopiti v igro darovanja. Tudi to, po čemer hrepenimo, je že v nas. V globinah svojega bitja si želimo mir, ljubezen, domačnost. Ko se temu odpremo, smo resnično doma.

Sreče zato ni mogoče kupiti ali si je izposoditi, ni je mogoče dobiti z zunanjimi uspehi ali na silo. Njen sijaj prihaja iz notranjega veselja, da smo pri sebi in

v darovanju. Ko se odpremo tej poklicanosti, nam ni treba več hiteti in se potrjevati z mnogimi stvarmi. V notranji kamrici slišimo Božji glas in moremo prisluhniti njegovemu načrtu z ljubeznijo ter svobodnim pristankom. Sreča je v srečanju z Bogom in ljudmi, ki nas podpirajo in bogatijo.

Ko smo skladni v sebi in zvesti temeljnemu odnosom, se razpoloženje sreče širi na naše dejavnosti in k ljudem, ki jih srečujemo. V tem duhu jih sprejemamo, jim odpuščamo in stopamo v nove odnose. Vedno je temelj sreče v nas samih, da se znamo sprejeti v vsem, kar smo, tudi našo preteklost, družino, prijatelje, okolje, v katerega smo postavljeni, zdravje in bolezen. Če smo v sebi skladni in izpolnjeni, se življenje napolni s smislom in svetlobo. Vse postane lažje, tudi težave premostimo na lažji način, v valu sreče stopamo k ljudem, ki so nam bili oddaljeni ali smo imeli z njimi težke odnose.

Kljub temu ostaja sreča velika skrivnost, zato nam vedno znova beži in jo vedno znova iščemo. Gospodova bližina krepi njeno trdnost. V njeni luči zasveti tudi narava in ljudje, ki nam prihajajo naproti. Vsi smo na poti k večni sreči v nebesih.

Prošnje

Gospod Jezus, podarjaš nam svetlobo izpolnjenega življenja in želiš, da bi bili srečni. Zato prisluhni našim prošnjam, ko te prosimo za ta dar.

- Jezus, prosimo te za naše cerkvene skupnosti, da bi mogli v njih srečati ljudi, ki nam bodo podarili dar sreče in resničnega veselja.
- Razsvetli umetnike, mislece in novinarje, da bodo v družbo posredovali sporočilo upanja in veselja.
- Preženi črnogledost iz oči naših mladih, da bodo z upanjem gledali na svoje življenje in gradili odnose v družbi.
- Pomagaj tistim, ki se ne znajo sprejeti, da bi začutili, da so vredni in ljubljani v tvojih rokah.
- Naj bo več veselja in sreče v naših medsebojnih odnosih, obdari nas s svojim pogledom na življenje.

Gospod Jezus, ti si živel polno in veselo življenje, ki ga ni mogla streti niti preizkušnja križa. Daj nam dar svoje ljubezni, da bomo s tabo hodili zdaj in vekomaj. Amen.

9. dan – petek 24. junij 2016:

Prinašajmo nebesa tistim, ki živijo v peklu

Uvod

Posebno poslanstvo kristjanov je prinašati bližino in ljubezen tistim, ki živijo v težkih življenjskih razmerah. Veliko naših sodobnikov in celo del javnega mnjenja se je ujelo v vezeh nemoči in brezizhodnosti. Bežijo v noč, v drogo, pa tudi v delo, potovanja, šport in podobne dejavnosti ali preprosto životarijo ob strani družbe. Njihovo življenje je prepleteno z žalostjo in niso srečni. Trpljenje naših sodobnikov ni toliko povezano z materialno revščino kot s pomanjkanjem ljubezni, sprejetosti, odpuščanja in podvrženosti vedno novim padcem v nemoč. Neredki tako že na zemlji živijo v pravem peklu. Zaprli so se, nimajo ciljev, vrednot, nihče se zanje ne zanima.

V njih pa se pogosto prebuja vprašanje, kako more Bog dopustiti ta pekel, zakaj je treba tako trpeti in živeti. Morda vidijo kakšen žarek rešitve ali ukradejo kakšen užitek in kratko zadovoljstvo, vendar se potem spet pogreznejo v blato svoje nemoči. Umiranje jim je postalo že tako vsakdanje, da niti več ne kričijo, prekrila sta jih neobčutljivost in občutek poraza. Skrivnost te bolečine nas presega, čeprav se dotika globoke življenjske resničnosti. Edini odgovor je izkušnja Jezusa Kristusa, ki je stopil v te smrti, jih pretrpel in odrešil. Hudobni duh nas hujska, da ne bi verjeli njegovemu daru, Boga predstavlja kot konkurenta, ki omejuje našo svobodo in nas tlači v nemoč. Toda Jezus prihaja tudi v najtemnejša podzemlja, kjer kraljujeta smrt in bolečina. V njegovi ljubezni je vse odprto in ozdravljeno, prinaša nam dar izhoda in novega življenja. Ljubezen je močnejša od smrti. Vstajenjska kultura zmaguje v skupnostih, ker živimo Jezusovo odrešenje in mu zaupamo, da nas more potegniti iz še tako globokega brezna greha in smrti. Sestra Elivira je ustanovila terapevtsko skupnost Cenacolo, v kateri se zdravijo nekdanji odvisniki. V njihovih kapelah, kjer molijo in premišlujejo Božjo besedo, so slike vstalega Kristusa, ki vleče Adama in Evo iz groba. Mnogi fantje in dekleta so se po tej poti rešili suženjstva droge in greha. Tudi drugod stopajo ljudje na pot Jezusove osvoboditve in usmiljenja. Vsa naša družba potrebuje način takega ozdravljenja. Pekel na zemlji se tako odpira v izhod in rešitev, ki je predokus Jezusove in naše velikonočne zmage.

Prošnje

Gospod Jezus, stopil si v grob in v podzemlje, da bi nas privedel v polno življenje. Želimo si tvojega daru in se obračamo k tebi s skupnimi prošnjami.

- Pomagaj voditeljem Cerkev, cerkvenim ustanovam in vernikom, da bi ustvarjali okolje odrešenja in novega upanja.
- Podpiraj socialne delavce in ustanove, da bi s spoštovanjem in srčnostjo lajšali bolečine zasvojenih, razočaranih in bolnih.
- Dvigaj duha staršem in voditeljem, da bodo vzgajali nove rodove v odpovedi in svobodi, ki ne bo podlegla drogi in slepemu užitku.
- Reši nas potrošniške miselnosti, naj si vsi prizadevamo za stvaren in odgovoren odnos do dobrin.
- Daj, da bomo bolj občutljivi za bolečine in težave današnjih ljudi, jim pomagali in se za njih zanimali.

Gospod Jezus, potrebujemo tvoje rešilne roke. Stoj nam ob strani, da bomo gradili družbo upanja in življenja, ker živiš in nas ljubiš vekomaj.

IV. Edinost, sreča, sprava

(molitvena ura za domovino)

P – prvi molivec

V – vsi

MOLITEV ZA EDINOST

P: Prosimo za našo edinost s troedinim Bogom.

V: Bog, ti si Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov; Bog angelov, Bog svetnikov, Bog naših prednikov in tudi naš Bog.

P: Bog ljubezni, nakloni nam milost, da bomo živeli v edinosti s teboj in med seboj.

V: Da te bomo ljubili in ti služili.

P: Pomagaj nam, da bomo vedno imeli pred očmi tvoje zapovedi in se bomo po njih ravnali.

V: Oče, v tvoje roke izročamo naš narod in našo domovino.

P: Pridi k nam tvoje kraljestvo, kraljestvo resnice in življenja, kraljestvo svetosti in milosti, kraljestvo pravičnosti, miru in ljubezni.

V: Jezus Kristus, Sin Božji, ti si se učlovečil, da bi živel skupaj z nami.

P: Večni duhovnik in kralj vesoljstva, Bog in človek, z nami si delil razmere bivanja v umrljivem telesu.

V: Na oltarju križa si se daroval kot brezmadežna in spravna žrtev ter uresničil skrivnost človeškega odrešenja.

P: Ponižal si se in si bil pokoren do smrti, smrti na križu.

V: Ob tvojem krstu se je iz nebes zaslišal glas: »Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte!« (Mr 9,7).

P: Dal si nam novo zapoved, naj ljubimo drug drugega, kot si nas ti ljubil.

V: Učlovečil si se, da bi zedinil človeški rod.

P: Zahvaljujemo se ti za dar svete maše, pri kateri s teboj postajamo eno.

V: Ko zauživamo tvoje Telo in Kri, se naša telesa spreminjajo v Hrano, ki jo zauživamo, in postajamo eno s teboj.

P: Bog in človek, zagotavljaš nam, da si z nami vse dni do konca sveta.

V: Zahvaljujemo se ti, da nas poslušáš in se lahko s teboj pogovarjamo.

P: Pridi Sveti Duh. Prenovi naš narod in našo domovino.

V: Sveti Duh, hvala ti za vse darove; za dar modrosti, dar umnosti, dar sveta, dar moči, dar vednosti, dar pobožnosti, dar strahu Božjega.

P: Hvala za neštete darove, ki nam jih daješ v izobilju.

P: Prosimo za našo povezanost z Marijo.

V: Bog, blagoslavljaš nas po posredovanju Božje Matere Marije.

P: Po Mariji nam prihaja vse dobro.

V: Po Mariji nas vodiš k Jezusu.

P: Marija, ti si Vzvišena Kraljica.

V: Ti si nebeška Gospa.

P: Ti si dobra in blaga Mati.

V: Naši predniki so zgradili veliko cerkva, ki so posvečene tebi.

P: Rod za rodom smo se zatekali na božje poti in se zazirali v tvoje podobe na Kureščku, Ptujski gori, Brezjah, Sveti Gori pri Solkanu, v Strunjanu in na Kredarici pod Triglavom ter v toliko drugih svetiščih, posvečenih tebi.

V: Marija, razprostri svoj plašč nad nami in nas obvaruj življenjskih brodolomov.

P: Izprosi nam milosti, da se ne predamo skušnjavam in grešnemu življenju.

V: Ti si kači strla glavo, varuj nas pred zalezovanjem Hudobnega Lažnivca.

P: Obvaruj nas zablod in zmot, nacionalizma, sebičnosti in zapiranja v svoj mali svet.

V: Daj, da bomo spoštovali svoje korenine, izpopolnjevali svoj jezik in služili v dobrobit svojega naroda.

P: Naj tudi v prihodnosti po svojih močeh in talentih tvorno skrbimo za povezovanje med Vzhodom in Zahodom, med slovanskim, romanskim in germanskim svetom, ter za razvoj celotne človeške skupnosti, da bo vse bolj civilizacija ljubezni.

P: Naj spoštujemo tudi druge narode in kulture ter si skupaj z njimi prizadevamo za pravičnost, skupno dobro in edinost v spoštovanju različnosti.

V: Ohrani nas v medsebojni edinosti.

P: Posreduj pri Bogu, da se v našem narodu prebudijo veliki možje in žene; voditelji, ki nam bodo kazali pot svetosti.

V: Marija, prosí za nas, ki se k tebi zatekamo.

P: Prosimo za našo povezanost z angeli.

V: Sveti Božji angeli, vodite naše otroke in mladino po poti življenja!

P: Sveti nadangel Gabrijel, pomagaj mladim, da se bodo odločali za družino, ki temelji na zakonski skupnosti med moškim in žensko, ter bodo odprti za sprejemanje življenja.

V: Sveti nadangel Rafael, povezuji vse narode tega sveta in daj, da se bodo otroci luči na svetovni ravni vse bolj povezovali med seboj v prizadevanju za skupno dobro.

P: Sveti Mihael, mogočni nadangel, ki ustavljaš zlo, strni nas v boju proti kulturi smrti!

V: Sveti nadangel Mihael, brani nas v boju, bodi nam v pomoč zoper zlobnost in zalezovanje hudobnega duha. Ukroti naj ga vsemogočni Bog; ponižno za to prosimo.

Ti pa, vodnik nebeške vojske, z Božjo močjo pahni v pekel satana in druge hudobne duhove, ki blodijo po svetu v pogubo duš. Amen.

P: Prosimo za našo povezanost s svetniki.

P: Sv. Jožef, čisti ženin Device Marije. *V: Prosi za nas.*

P: Sv. Janez Krstnik. *V: Prosi za nas.*

P: Sv. Peter, trdna skala Cerkve. *V: Prosi za nas.*

P: Sv. Pavel, apostol mnogih narodov. *V: Prosi za nas.*

P: Sv. Jakob, ki si ponesel evangelij do konca sveta. *V: Prosi za nas.*

P: Sv. brata Ciril in Metod, podpornika edinosti med kristjani.

V: Prosita za nas.

P: Sv. Hieronim, veliki cerkveni učitelj in prevajalec Svetega pisma.

V: Prosi za nas.

P: Sv. Modest, apostol Karantanije. *V: Prosi za nas.*

P: Sv. Ema Krška, koroška svetnica, h kateri se zatekajo porodnice.

V: Prosi za nas.

P: Sv. Leopold Mandić, velik delivec Božjega usmiljenja. *V: Prosi za nas.*

P: Sv. Maksimiljan Celjski. *V: Prosi za nas.*

P: Sv. Viktorin Ptujski, prvi latinski razlagalec Svetega pisma. *V: Prosi za nas.*

P: Sv. Maksim Emonski. *V: Prosi za nas.*

P: Sv. Elij, diakon – apostol Kopra in misijonar Istre. *V: Prosi za nas.*

P: Sv. Nazarij, prvi koprski škof. *V: Prosi za nas.*

P: Blaženi Anton Martin Slomšek. *V: Prosi za nas.*

P: Blaženi Alojzij Grozde. *V: Prosi za nas.*

P: Blažene Marija Krizina Bojanc, Marija Antonija Fabjan in druge Drinske mučenke.

V: Prosite za nas.

P: Vsi slovenski svetniki in svetnice. *V: Prosite za nas.*

P: Prosimo za našo povezanost z rajnimi.

V: Brez korenin se drevo posuši.

P: Brez spoštovanja svojih prednikov in poznavanja preteklosti narod izumre.

V: Gospod, prosimo te za naše prednike; daj jim vse milosti, ki jih potrebujejo za odrešenje in večno življenje pri tebi.

P: Naj te gledajo iz obličja v obličje.

V: Odpusti jim grehe, nam pa daj, da bomo za svoje rajne še bolj molili in zadoščevali.

P: Dragi rajni bratje in sestre, prosimo vas, da tudi vi molite za nas, dokler se vsi ne zberemo v hiši našega nebeškega Očeta, kjer je mnogo bivališč.

P: Prosimo za nerojene otroke.

V: Gospod, ti vsakega človeka kličeš po imenu.

P: Obudi v nas spoštovanje do nosečih žena in do vsakega še nerojenega človeškega življenja.

V: Občudujemo delo tvojih rok, še posebej čudež porajanja človeškega življenja.

P: Naj velikodušno sprejemamo vsakega otroka, ki vstopa v življenje.

V: Vsak otrok naj bo zaželen in sprejet, četudi ni bil načrtovan.

P: Naj se zavedamo pomena družin in ustanov, ki sprejemajo otroke, ki jih mame ne morejo vzrejati in vzgajati.

V: Ti rešuješ večne smrti tudi duše otrok, ki se niso rodili.

P: Odpusti vsem ženam, ki so se odločile za splav, in vsem, ki so pri tem sodelovali.

V: Nedolžni otroci, prosite za nas!

P: Prosimo za edinost v naših družinah.

V: Jezus Kristus, Sin nazareške Družine, prosimo te za milost edinosti v naših družinah.

P: Bog, ti si Stvarnik sveta, ti si Stvarnik človeštva, ti si Stvarnik moškega in ženske.

V: Ustvaril si nas po svoji podobi in nas poklical, da smo deležni tvoje slave.

P: Obrni svoj ljubeči pogled na nas, ki živimo v času posvetnosti, potrošništva in vsakovrstnega nasilja.

V: Pomagaj nam prav živeti v času, ko se izpodkopavajo temelji zakonske skupnosti med moškim in žensko.

P: Sv. Jožef, varuh svete Družine, bodi zaščitnik naših družin!

V: Naj imajo očetje v družini tisto mesto, ki jim pripada, in naj jim žene pri njihovem poslanstvu pomagajo!

P: Naj se ženske veselijo svoje ženstvenosti!

V: Ozdravi rane žena, ki so bile zlorabljene ter zaradi tega sovražijo moške in družino.

P: Naj vsi skupaj vse globlje doumevamo lepoto spolnosti in zakonske skupnosti med moškim in žensko.

V: Nebeški Oče, poslušaj krik Cerkve. Ne dovoli, da bi bili tvoji otroci zaslepljeni z lažmi in bi živeli v suženjstvu Satana.

P: Ne dovoli, da bi templji Svetega Duha postali templji nečistih duhov.

V: Gospod, podeli nam moč, da bomo zlo premagovali z dobroto, laž z resnico, nečistost s čistostjo!

P: Sveti Duh, vzemi nas v svojo posest. S svojo prisotnostjo obnovi v nas svobodo, nedolžnost in veselje.

V: Bog svobode, razdrobi verige hudobije in suženjstva.

P: Življenje ljubeči Gospod, prisluhni prošnjam sv. Petra, sv. Pavla, sv. Jakoba, sv. Jurija in drugih svetnikov, ki so po tvoji milosti zmagali v boju z Zmajem.

V: Sovražnik človeka in Uničevalec človeškega rodu, priznaj svoj napuh in nevoščljivost!

Priznaj moč in dobroto nebeškega Očeta!

P: Priznaj, da je tvoje nasilje nemoč, obup in tvoje lastno pogubljenje.

V: Priznaj lepoto spolnosti in lepoto čistega srca. Amen.

P: Prosimo za edinost med papežem, škofi in duhovniki.

V: Gospod, razsvetluj, spodbujaj, krepcčaj, tolaži in razveseljaj pastirje Cerkve.

P: Varuj papeža, škofo, duhovnike in druge oznanjevalce evangelija pred zmotami.

V: Prosimo te za svetost duhovnikov.

P: Pošlji delavcev na svojo žetev.

V: Obvaruj nas klerikalizma in prebudi v nas zavest o tem, da smo vsi poklicani k svetosti.

P: Naj se vsi kristjani ljubimo med seboj.

V: Sv. Janez Vianney, posreduj pri Bogu za svetost naših duhovnikov.

P: Prosimo za državne voditelje.

V: Vsemogočni Bog, Vsevladar, daj nam voditeljev, ki bodo ljubili državljanke, za katere so odgovorni, in služili domovini z velikodušnim srcem.

P: Gospod, obvaruj nas slepih vodnikov.

V: Daj, da se bomo v primeru nasprotja med državnimi zakoni in tvojimi zapovedmi odločali zate.

V: Sv. Tomaž More, ki si ljubil svojo domovino, a si umrl zaradi zagovarjanja zakramenta sv. zakona, prosi za nas.

P: Prosimo za edinost v slovenskem narodu in med vsemi državljani Slovenije.

V: Bog, zahvaljujemo se ti za vse milosti, ki smo jih Slovenci prejeli v zgodovini svojega naroda.

P: Zahvaljujemo se ti za milosti, ki smo jih državljani Slovenije prejeli v 25 letih naše samostojne države Slovenije.

V: Jezus, verujemo vate; verujemo, da si prisoten in boš z nami do konca sveta.

P: Oče, zgodi se tvoja volja.

V: Pridi Sveti Duh, napolni srca svojih vernih z ognjem svoje ljubezni.

P: Bog, naj te večno slavimo.

V: Svet, svet, svet si Ti, Gospod, Bog nebeških čet!

P: Gospod, podeli nam svoje milosti po brezmadežnem Marijinem srcu.

V: Oče naš ... Zdrava Marija ... Slava Očetu ...

MOLITEV ZA SREČO

P: Gospod, vodi nas k resnični sreči, miru in blagostanju.

V: Ali sploh poznamo sami sebe? Gospod, daj nam spoznati, kdo smo v resnici.

V: Obvaruj nas vsega, kar škoduje našim telesom, našim dušam in našemu dubu.

P: Gospod, reši nas okov razvad in uči nas skrbeti za kreposti.

V: Naj drug drugega spodbujamo za to, kar je lepo, resnično, pravično in dobro.

P: Prosimo Gospoda za zdravje naših teles.

V: Gospod, pomagaj nam, da bomo imeli na razpolago dovolj čistega zraka, vode in zdrave hrane.

P: Spodbudi vse odgovorne, da bomo v Sloveniji pridelali dovolj zdrave hrane, ki bo dostopna vsem državljanom in obiskovalcem naše države.

V: Prosimo te za kmete, da bodo z veseljem in odgovornostjo obdelovali zemljo.

P: Prosimo te tudi za dovolj miru, tišine, sončne svetlobe.

V: Naj se vse bolj zavedamo, da je Božji dar tudi tema, in ne onesnažujemo nočnega neba s svetlobo.

P: Blagoslovi naše domove, naj bodo naša bivališča varna, zdrava in urejena.

V: Spodbujaj nas, da bomo svoje telo krepili z delom in zdravo rekreacijo.

P: Navdihni starše in učitelje, da bodo skrbeli za to, da se bodo otroci dovolj gibali in se naučili delati.

V: Gospod, obvaruj nas zasvojenosti, razvajenosti in mehkužnosti.

P: Spodbujaj nas, da se bomo imeli radi ter si bomo privoščili tudi dovolj časa za počitek in razvedrilo.

V: Gospod, daj, da bomo premagovali alkoholizem in druge zasvojenosti.

P: Varuj nas požrešnosti in lenobe.

V: Naj si prizadevamo za red, čistočo in domačnost.

P: Podari nam razumevanje pravega vrstnega reda.

V: Sv. Hildegarda, prosi za nas.

P: Prosimo Gospoda za duševno zdravje, naj vodi ter ozdravlja naš razum in čustva.

V: Bog, prosimo te za zdravo pamet.

P: Prosimo te, da bi vse bolj razvijali svoj razum in priznavali njegove meje.

V: Hvala ti za učitelje in vzgojitelje.

P: Prosimo te za vse pedagoške delavce, ki so odgovorni za izobraževanje otrok in mladih.

V: Gospod, pomagaj nam razvijati zdravo kritičnost, tudi kritičnost do samega sebe.

P: Obvaruj nas domišljavosti, prevzetnosti, vzvišenosti, predrznosti, zaletavosti in napuha.

V: Prosimo te za ponižnost in skromnost.

P: Naj nenehno iščemo resnico in odgovorno presojo okolščine, v katerih smo.

V: Uči nas, da se bomo znali med seboj argumentirano pogovarjati in razpravljati o vsem, kar je povezano z našimi življenjskimi odločitvami.

P: Gospod, prosimo te tudi za čustveno zrelost.

V: Varuj nas pred neučakanostjo, jezo in zamerami.

P: Naj ne bomo sebični, ampak naj delimo svoje dobrine z drugimi, predvsem z najbolj ubogimi.

V: Naj se znamo veseliti z veselimi in žalostiti z žalostnimi.

P: Prebudi v nas hvaležnost za vse, kar imamo, tudi za naše duševne sposobnosti.

V: Gospod, hvala ti za vse, ki jih imamo radi; za moža, ženo, starše, brate, sestre, prijatelje, sodelavce.

P: Naj se otroci in mladi krepijo v vztrajnosti, potrpežljivosti in odrekanju.

V: Naj se starši v odnosu do otrok zavedajo svojih dolžnosti in pravic.

P: Naj se mladi vse bolj zavedajo, kako velik dar sta vzdržnost in čistost pred poroko.

V: Hvala za vsako dobro besedo in vsak nasmeh.

P: Hvala ti, Gospod, da čutimo hvaležnost in veselje.

P: Prosimo Gospoda za zdravje našega duha.

V: Gospod, zahvaljujemo se ti za vero, upanje in ljubezen.

P: Brez vere izgubi vsak smisel tudi prizadevanje za zdravo telo, za izobraževanje in graditev raznovrstnih odnosov z drugimi ljudmi.

V: Brez upanja ne moremo iti naprej, se vrtimo v začaranih krogih in razmišljamo celo o samomoru.

P: »In ko bi razdal vse svoje imetje, da bi nabranil lačne, in ko bi izročil svoje telo, da bi zgorel, ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne koristi.« (1 Kor 13,3)

V: V letu usmiljenja nas vabiš, da poživimo telesna dela usmiljenja: lačne nasičevati, žejne napajati, popotnike sprejemati, nage oblačiti, bolnike obiskovati, jetnike reševati, mrliče pokopavati.

P: Le duhovno prerojeni si lahko prizadevamo za duhovna dela usmiljenja: grešnike svariti, nevedne učiti, dvomljivcem prav svetovati, žalostne tolažiti, krivico voljno trpeti, žalivcem odpustiti, za žive in mrtve Boga prositi.

V: Vsi hudobni duhovi, ki se utapljate v svoji ošabnosti, ali se ne bojite mogočne

Božje roke?

P: Satan, poberi se proč od nas!

P: Vsi zahrbtni lažnivci, ne skušajte še naprej varati Gospodovih izbrancev.

V: Nečisti duhovi, podvrženi napuhu, predrznosti in domišljavosti, v imenu križa Gospodovega, poberite se proč od nas.

P: Gospod, naj se naši sovražniki razpršijo kot dim, naj se stopijo kot vosek pred ognjem.

V: Tvoje usmiljenje naj bo nad nami, Gospod.

P: Troedini Bog, Bog ljubezni, naj te večno slavimo. Amen.

V: Svet, svet, svet si Ti, Gospod, Bog nebeških čet!

P: Oče naš ... Zdrava Marija ... Slava Očetu ...

MOLITEV ZA SPRAVO

P: Gospod Jezus, grešna žena je prinesla alabastrno posodo dišavnega olja in s svojimi solzami močila tvoje noge.

V: Brisala ti je noge z lasmi svoje glave, jih poljubljala in mazilila z oljem.

P: Izkazala ti je svojo ljubezen in vero vate.

V: Njena ljubezen je bila odgovor na tvojo ljubezen in usmiljenje do nje.

P: Doživela je Božje odpuščanje. Odpustil si ji vse, ker je zelo ljubila.

V: Jezus, zakaj farizej ni razumel odnosa med teboj in grešnico?

P: Rekel si mu: »Vidiš to ženo? Ko sem stopil v tvojo hišo, mi nisi ponudil vode za noge; ta pa mi je s solzami zmočila noge in jih obrisala s svojimi lasmi. Poljubil me nisi; ta pa ni nehala poljubljati mojih nog, odkar sem prišel. Glave mi nisi mazilil z oljem; ta pa mi je z dišavnim oljem mazilila noge« (Lk 7,44–46).

V: Farizeju in nam praviš: »Odpuščeni so njeni mnogi grehi, ker je močno ljubila« (Lk 7,47).

P: Farizej je zapadel v zmoto, ker je pravičnost razumel po črki postave, brez Božjega usmiljenja.

V: Farizej ni razumel, kdo si, kdo je njegov gost.

P: Gospod, naj nikoli ne presojamo bližnjih po videzu in zunanosti.

V: Naj razlikujemo med presojanjem in obsojanjem.

P: Naj ne obsojamo, ker sodba pripada Bogu.

V: Vsi smo ustvarjeni po Božji podobi.

P: V vsakem človeku, tudi v morilcu, roparju in prešuštniku, je nekaj dobrega.

V: Nihče ni izločen iz Božjega usmiljenja.

P: V Cerкви je prostor za vse, ki prihajajo, da dosežejo Božje odpuščanje. Nihče ne sme biti zavržen.

V: Vsi potrebujemo novo rojstvo.

P: Prosimo Boga za odpuščanje in spravo.

V: Grešili smo v mislih, besedah in dejanjih.

P: Gospod, odkupil si nas iz ujetništva Satana za visoko ceno svoje krvi.

V: Naši grehi, storjene krivice, medsebojne zamere, zadane rane ter sovraštvo preprečujejo, da bi tvoja milost prišla do nas.

P: Spreobrne naša srca, da bomo prešli od brezbriznosti k sočutju.

V: Gospod, zahvaljujemo se ti, da si med nami in nam odpiráš možnost sprave s teboj in z brati.

P: Kljub težavam, trpljenju in naši grešnosti v nas prebujáš upanje v zveličanje.

V: V Svetem letu usmiljenja prebudi v nas zmožnost, da bomo gledali to, kar je bistveno.

P: Gospod, vabiš nas, da smo znamenje in sredstvo Očetovega usmiljenja.

V: Vsem, predvsem pa trpečim, osamljenim, zapuščenim, ljudem brez upanja in tistim, ki jih bremeni teža krivde, podarjš znamenja nežnosti, odpuščanja in sprejetosti.

P: Dotakni se nas, Gospod Jezus Kristus, in nas prežari s svojim usmiljenjem, da bomo postali pričevalci usmiljenja.

P: Prosimo za spravo med spoloma.

V: »Možje, ljubite svoje žene, kakor je Kristus vzljubil Cerkev in dal zanjo sam sebe.« (Ef 5,25)

P: Ko bi možje izpolnjevali naročilo apostola Pavla, bi bilo v družinah veliko manj nasilja.

V: Ali je vse, kar uči feminizem, subo zlato?

P: Mar ne poteka svetovna vojna tudi med spoloma?

V: Pogosto slišimo: »Možje in očetje, kje ste?«

P: Je to krik po očetih ali zasmehovanje moških?

P: Pridi Sveti Duh, pouči nas, da žena potrebuje moža in mož ženo.

V: Gospod, daj, da bodo žene spodbujale može k moškosti in jim pomagale biti očetje.

P: Naj možje do svojih žena ne bodo osorni in nasilni.

P: Prosimo za spravo v slovenskem narodu.

V: Še vedno nas razdvajajo različne odločitve med drugo svetovno vojno in dogajanje po njej.

P: Večine mrtvih še vedno nismo dostojno pokopali.

V: Nasilno umorjeni, naročniki in izvajalci umorov, vsi nas prosijo, naj zanje molimo in delamo pokoro.

P: Želja rajnih, ki v večnosti živijo drug ob drugem, je sprava.

V: Ni pokopališča, cerkve, oltarja brez križa. Tudi vsakdo izmed nas ima svoj križ.

P: Svoje križe, trpljenje, skrbi in prizadevanja lahko darujemo za spravo v

našem narodu.

V: Jezus, tvoj učenec Peter te je zatajil, razen apostola Janeza so se apostoli razbežali, a ti si jih po vstajenju pozdravil: »Mir vam bodi« (Jn 20,19).

P: »Kdo nas bo ločil od Kristusove ljubezni? Mar stiska ali nadloga, preganjanje ali lakota, nagota ali nevarnost ali meč?« (Rim 8,35)

V: Gospod, naj poklekne pred teboj, priznamo svojo hudobijo in vedno znova odpuščamo drug drugemu.

P: Prosimo za spravo med različnimi socialnimi sloji.

V: Gospod, pouči nas o svoji pravičnosti in modrosti.

P: »Korenina vsega zla je namreč pohlep po denarju. Po tem so nekateri hlepeli in tako zablodili proč od vere, s tem pa sami sebi zadali veliko bolečin.« (1 Tim 6,10)

V: Naj se nas ne polastijo okovi lakomnosti.

P: Lakomnost se kljub velikemu imetju pritožuje nad lastno revščino.

V: Nenasitna je in nikoli ne doseže tega, kar poželi.

P: Ni ji dano, da bi se odpočila in nasitila.

V: Edina bojazen, ki jo pozna, je ta, da ne bi pri nekom našla tega, česar bi se rada polastila.

P: Lakomnost je slepa strast, grabežljivost brez meja, zanjo ni ovira niti pravica niti čast.

V: Lakomnost je razlog za sovraštvo med brati.

P: Žrtev lakomnosti je predvsem tisti, ki ji podlega.

V: Kdor premaga lakomnost, bo imel večno življenje.

P: Med nami so razlike v imetju, plačah, pokojninah, znanju in položajih v družbi. Te razlike bi bilo nespametno zanikati.

V: Gospod, nekatere celo vabiš, da živijo v materialnem uboštvu. Bogatemu mladeniču si rekel: »Še eno ti manjka: prodaj vse, kar imaš, razdaj ubogim in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!« (Lk 18,22)

P: Socialnih razlik ni mogoče odpraviti in same po sebi niso nujno nekaj slabega – odpirajo nas namreč za medsebojno solidarnost.

V: Ideologije o socialni revoluciji in enakosti med ljudmi so se izkazale za prevvaro in iluzijo.

»Ker namreč niso poznali Božje pravičnosti in so skušali uveljaviti svojo, se niso podredili Božji pravičnosti.« (Rim 10,3)

P: Gospod, ali sploh še vemo, kaj je dobro in kaj zlo, kaj moramo odklanjati in česa se držati?

V: Gospod, daj nam pamet. Prosimo te za dar presojanja in razlikovanja.

P: Pravičnost in enakost nista ista stvar.

V: Pravica do zasebne lastnine, ki temelji na načelu razdelitve dobrin in načelu

skupnega dobrega, omogoča človeško dostojanstvo.

P: Iz izkušenj vemo, da je prisiljena enakost škodljiva, da kolektivizacija vodi v neodgovornost.

V: Prevelike pristojnosti države, ki ne dopuščajo subsidiarnosti, so za družbo škodljive.

P: Prepričanje, da je socialna revolucija motor zgodovine, je zmotno.

V: Za resničen razvoj je potrebno spoštovanje morale, ki temelji na Jezusovi novi zapovedi ljubezni.

P: Koliko podjetij je propadlo zaradi korupcije in neodgovornosti.

V: Gospod, obvaruj nas lakomnosti, ki je skregana s pravičnostjo.

P: Žitnice maloštevilnih so polne žita, medtem ko so premnogi lačni.

V: Koliko hrane zavržemo? Zakaj se istočasno pritožujemo, da živimo v revščini?

P: Po učiteljih Cerkve nas spodbujaj k pravičnosti, subsidiarnosti in solidarnosti.

V: Kdor je pravičen, daje čast Bogu in se trudi za korist bližnjega.

P: Razvoj je možen le tam, kjer so delavci v različnih poklicih in na različnih delovnih mestih spoštovani.

V: Resničnega razvoja ne more biti tam, kjer na račun dobička uničujejo družino, rušijo zasebno lastnino in omejujejo versko svobodo.

P: Kako je mogoče, da nekateri zaradi manjših dolgov izgubijo hišo in vse premoženje?

V: Poblep, ki se izgovarja na skrbnost in ima natančno domišljene utemeljitve, je hujši od golega nasilja, ker temelji na zvičajnih zakonih.

P: Kdor bogati na račun revščine drugega, je revnejši od reveža.

V: Tolažilne so za nas besede: »Mladi levi trpijo pomanjkanje in stradajo, a tistim, ki iščejo Gospoda, ne manjka nič dobrega« (Ps 34,11).

P: Spodbudne so za nas besede: »Bil sem mlad, tudi postaral sem se, vendar nisem videl, da bi bil pravični zapuščen in da bi bil njegov zarod prosil kruha« (Ps 37,25).

V: Tekmujmo v medsebojni ljubezni!

Gospod, naredi nas za orodje sprave, edinosti in Božjega miru.

Daj nam milost, da se spokorimo.

Bog, naj te večno slavimo in gradimo civilizacijo ljubezni. Amen.

Svet, svet, svet si Ti, Gospod, Bog nebeških čet!

V: Oče naš ... Zdrava Marija ... Slava Očetu ...

(Zbral in uredil Bogdan Vidmar.)

V. MOLITEV ZA DOMOVINO ob 25-letnici slovenske države

Jezus Kristus, ti si gospodar zgodovine, potrebujemo te.

Ranjeni smo in v stiski.

Prosimo te, olajšaj nam bremena bolečin in nas krepcaj v boju.

Poveži naše družine in skupnosti,

naj bomo odgovorni za skupno dobro in naj širimo resnico o življenju.

Daj nam pogum, da bomo ljubili vse – brez izjeme,

zlasti pa uboge in bolne, ki so tvoji posebni prijatelji.

Daj, da bomo odpuščali tistim, ki nas žalijo, in zavračali vsako zlo ter delali za mir in spravo.

Prosimo te, podeli nam svojega Duha in njegove darove,

da bomo uresničili voljo usmiljenega Očeta in postali ljudstvo veselega upanja.

Jezus Kristus, gospodar zgodovine, blagoslovljaj našo domovino,

bodi z nami zdaj in v prihodnjem času. Amen.

VI. POSVETITEV MARIJI

Posvetilna molitev zavzema vsa področja človekovega življenja. Molimo jo v želji, da bi Marija res spremljala naše življenje in da bi se mi tega zavedali:

Presveta Devica Marija!

*Ti si Jezusova mati: ti si ga pod srcem nosila,
ga rodila in z njim pod križev trpela.*

*Ti si tudi naša mati: tvoja materinska roka
nas je varovala skozi vso zgodovino.*

*Tebi izročamo sami sebe,
da bi v molitvi in pokori spreminjali svoja srca.*

*Tebi izročamo naše družine, da bi bile odprte za življenje
in bi mladim odkrivale duhovne vrednote.*

*Tebi izročamo Cerkev na Slovenskem,
da bi v zvestobi evangeliju gradila edinstvo.*

*Tebi izročamo slovensko domovino,
da bi napredovala v luči vere in krščanskega izročila.*

*Tebi izročamo naše rojake po svetu,
da bi ostali zvesti Bogu in svoji domovini.*

*Sprejmi nas v svoje varstvo
in nas izroči svojemu Sinu Jezusu, našemu Odrašeniku,
ki živi in kraljuje vekomaj.*

Amen.